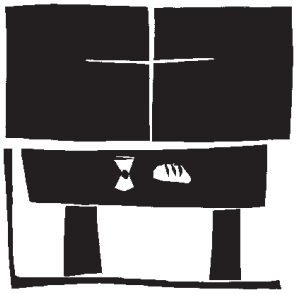

Spoštovani farani!
Sredi letošnjega postnega časa smo; prihodnji župnijski list bo celo že povelikonočni (velika noč je namreč že zadnja nedelja v tem mesecu), kljub temu pa imamo še dovolj časa za spokornost in za pripravo na velikonočno praznovanje. V župnijski cerkvi nas napis pred oltarjem vabi, da se spreobrnemo in verujemo evangeliju.
Čemu, kako naj se spreobrnem? Kako naj še drugače živim? Naj se povrh še postim, ko že tako ali tako nimam časa, da bi kaj v miru pojedel? Zdaj pa še torej vse to, ko že včasih ne vem, kje se me glava drži?!

Pa ne gre za dodatno breme, ne gre za nov pritisk, nasprotno: postiti se pomeni osvoboditi se tisoč okov, tolikih mrtvih stvari, ki so mi jih hvalili in celo vsiljevali, kot da bi bile nujno potrebne za življenje. Postiti se pomeni: s hvaležnostjo uživati v preprostih, majhnih radostih. Se razveseliti veliko darov, ki jih smemo vsak dan prejeti iz Božje roke. V

neštetih prebujajočih se popkih, ki jih bomo čez čas znova opazovali. Bog nam po vsaki cvetoči roži sporoča, da nas ima rad. V vsakem ptičku, ki poje, slišim njegovo ljubezen, in po vsaki roki, ki me varuje in boža, čutim njegovo skrb zame.

Kdo je torej tisti Bog, ki hodi z nami v našem življenju, tisti, v katerega verujemo? Tako bi tudi lahko rekli: »Povej mi, v kakšnega Boga veruješ, pa ti povem, kdo si.« Kaj vse imajo ljudje za boga! Nekateri užitke, drugi denar, tretji položaj ali kariero. To so njihovi bogovi in v njih se izraža tudi njihova življenjska usmeritev.

Še drugače bi lahko rekli: »Povej mi v kakšnega Boga veruješ, kakšnega Boga moliš, pa ti bom povedal, kdo si.« Kaj mi, pri našem krščanskem Bogu, pri Bogu, kakor nam ga je razodel Jezus, najbolj občudujemo, kaj se nam zdi pri njem najpomembnejše? Ali si ga predstavljamo kot velikega oblastnika, ki ima moč in oblast, ter komaj čaka, kdaj in kje nas bo ujel pri kakšnem prestopku? Ali pa si ga predstavljamo kot tistega Očeta, ki je poslal svojega Sina, da bi nas odrešil, ki svojega Sina ni poslal, da bi svet obsodil, marveč, da bi svet zveličal?

Pepelnično povabilo zatorej želi spremeniti naš odnos do Božjega Sina, ki v postnem času stopa pred nas kot »mož, poln bolečin in trpljenja«, da bi nas odrešil.

V postnem času torej spremenimo svoj odnos do Njega, odločimo se zanj in za njegovo ljubezen do bližnjega. To je pot do novega načina življenja, pot do Očetove ljubezni. In kaj nam je storiti? V mašnem kesanju molimo: žal mi je, ker sem mnogo dobrega opustil/a in slabega storil/a. Z opuščanjem dobrega prelamljamo temeljno Jezusovo zapoved o ljubezni. Zatorej moj letošnji post morda nekoliko drugače: ne toliko – odpovej se, ampak: stori veliko dobrega!. Spodbuda pri našem postnem razmišljanju in pripravi na največji praznik naše vere – veliko noč.

Naj ne bo prezgodaj, če že razmišljamo nekoliko po velikonočno; tudi narava nas – čeprav vsi vemo, da mnogo prezgodaj – k temu nagovarja. Popki po sadnem drevju se že napenjajo in poganjajo, življenje se z

novo močjo vrača v naravo. Iz leta v leto se ta ciklus obnavlja in nas želi spomniti na tistega, ki se bo – kadar gre za nas in naše življenje – zgodil enkrat in za vekomaj. Zorimo in dozorimo zanj na tem našem zemeljskem popotovanju. Naš Odrešenik je premagal smrt in nam pripravil prostor pri Očetu – tako verujemo in v to upamo; velikonočno praznovanje pa naj tudi letos utrdi našo vero in pomnoži upanje, da smo zares ustvarjeni za nebesa. p. Jože, župnik

iz življenja župnije, iz življenja župnije, iz življenja....

Velikonočno praznovanje

Velika noč – naš največji in najpomembnejši praznik. Priložnost za ***postno-velikonočno spoved*** bo na tiho nedeljo – 17. 3. Na voljo bo spovednik od drugod; možnost za sv. spoved že od 7.30h naprej. Spovednik bo pri nas le pri rani sv. maši. Naj velikonočna radost zaradi Odrešenikovega vstajenja napolni predvsem naša za to pripravljena srca.

Obredi svetega tridnevja bodo ob 19h. S prvoobhajanci (vel. četrtek) in birmanci (vse tri večere) smo dogovorjeni o sodelovanju. Sicer pa so to trije najpomembnejši dnevi, ko je prav, da kristjani velikonočno praznovanje postavimo pred *prav vse* druge dogodke oz. skrbi.

- **veliki četrtek –** z Jezusom in z apostoli se bomo tudi sami zbrali pri zadnji večerji, pri prvi sv. maši in se mu zahvalili za zakrament sv. Evharistije (obhajilo), prvih mašnikov (»to delajte v moj spomin«) in zapoved ljubezni do Njega in do bližnjega.
- **veliki petek –** naš Odrešenik umre na križu, kar bomo obhajali pri večernih obredih (božja beseda-pasijon, češčenje križa in obhajilo; edini dan v letu, ko Cerkev ne obhaja sv. maše).

- **velika sobota –** čez dan blagoslov velikonočnih jedil, zvečer pa najslovesnejša liturgija – od slavja luči, preko opisa čudovitih del, ki nam jih je Gospod storil (več beril), do slovesnega

vzklika ***ALELUJA*** in daritve sv. maše, prežete z velikonočno radostjo zaradi Gospodovega vstajenja in življenja, ki nam ga je zaslužil.

- **velika noč –** praznik vstajenja in življenja, praznik radosti in veselja zaradi vsega, kar je naš Odrešenik sprejel na svoja ramena, da bi nas odreši. Zdaj vemo, da smo Gospodovi. Nič prezgodaj ni:
  že zdaj – blagoslovljene velikonočne praznike !!!

Blagoslov velikonočnih jedi je sestavni del praznovanja. V nekaterih vaseh smo že lansko leto blagoslov »postavili« na dve lokaciji – tam bo letos na vrsti tista druga. Naj nam blagoslovljena jedila pomagajo h globljemu doživljaju radosti zaradi vsega, kar je naš Odrešenik storil za nas.

Letošnji spored blagoslova bo torej takšen:

- 8.30h Dolena – pri Mariničevem križu
- 9.15h Rodni vrh – v cerkvi sv. Duha
- 10h Strajna – pri Kodričevem križu
- 10.45h Stanošina – pri Pipanovem križu
- 11.30h Log – pri lovskem križu
- 12.15h Ložina – pri Cafutovem križu
- 14h Zakl – pri Novi cerkvi (Žalostna Mati Božja)
- 15h v župnijski cerkvi pri sv. Trojici
- 15.45h Sp. Gruškovje – pri Krajnčevem križu
- 16.30h Podlehnik – v cerkvi Marije Vnebovzete

Odgovarja: p. Jože Petek, župnik
e-naslov: joze.petek@rkc.si , telefon: 031 338 191